CASA NAŢIONALĂ DE ECONOMII ŞI CECURI POŞTALE

— BUCUREŞTI —

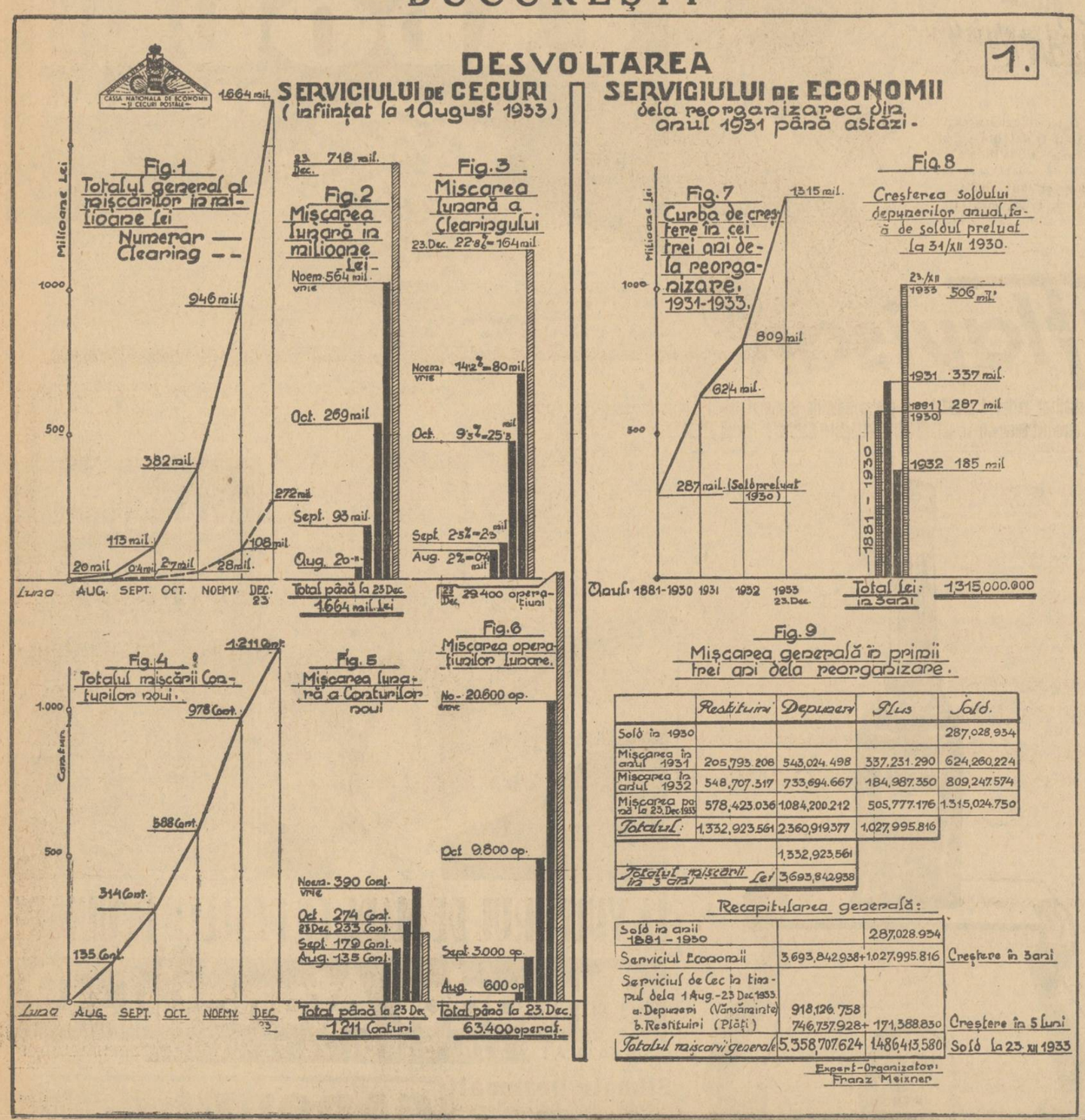

	Restituiri	Depuneri	Plus	Sold.
Sold în 1930				287,028.934
Mişcarea în anul 1931	205,793.208	543,024.498	337,231.290	624,260.224
Mişcarea în anul 1932	548,707.517	733,694.667	184,987.350	809,247.574
Mişcarea până la 23.Dec.1933	578,423.036	1.084,200.212	505,777.176	1.315,024.750
Totalul:	1,332,923.561	2.360,919.377	1,027,995.816	
		1,332,923.561		
Totalul mişcării în 3 ani Lei		3,693,842.938		

Recapitularea generală:

Sold în anii 1881 - 1930		287,028.934	
Serviciul Economii	3.693,842.938+	1.027,995.816	Creştere în 3 ani
Serviciul de Cec la timpul dela 1 Aug.-23 Dec.1933 a. Depuneri (Vărsăminte)	918,126.758		
b. Restituiri (Plăţi)	746,737.928+	171,388.830	Creştere în 5 luni
Totalul mişcarii generale	5.358,707.624	1.486,413.580	Sold la 23.XII 1933

Expert-Organizator: Franz Meixner

Legenda: Serviciul de cecuri. Fig. 1.—Curba de creştere a operaţiunilor în numerar şi clearing în primele 5 luni. Fig. 2.—Mişcarea lunară în total, clearing şi numerar. Fig. 3.—Mişcarea lunară în clearing şi procentajul faţă de mişcarea totală. Fig. 4.—Curba de creştere a numărului conturilor. Fig. 5.—Mişcarea lunară a conturilor. Fig. 6.—Mişcarea operaţiunilor lunare.

Serviciul de economii: Fig. 7.—Curba de creştere anuală a Serviciului de economii pe librete. Fig. 8.—Creşterea soldurilor depunerilor în 3 ani după reorganizare (1931-1933). Fig. 9.—Mişcarea generală şi recapitulaţia mişcării în cei 3 ani din urmă.

Concluzie: După 5 luni, Serviciul de cec înregistrează o mişcare lunară de 718.000.000 lei, din care s'au transferat în clearing 164.000.000 lei, egal cu 22.8%. Remarcăm apoi soldul dela depunerile pe librete şi în cont-cec, de lei 1.486.413.580.

Statele-Unite în 1933

— Recunoaşterea Rusiei. — Milionari comunişti. — Inflaţia. — Regimul umed. — Demonii civilizaţiei americane —

de COLUMBUS

Din noiannul de evenimente cari constituesc viaţa zilnică a poporului american, trei subiecte predomină frământările politice ale acestei mari republici: recunoaşterea Rusiei Sovietice, inflaţia monetară şi întoarcerea la regimul „umed".

In dosul schimbului de scrisori pline de curtoazie, dintre preşedintele Roosevelt şi Maxim Litvinoff se ascund combinaţiuni mult mai complicate, decât academica dorinţă de a recunoaşte o stare de fapt: existenţa sovietelor.

Pe deoparte, America vede în Rusia o piaţă comercială, cu un potenţial de 160 milioane suflete; mai mult, Statele Unite găsesc în soviete un pion ameninţător în coasta mult temutei Japonii. Ruşii, la rândul lor, în căutare de credite, speră că americanii le vor furniza fonduri nelimitate, plus asigurarea că Japonezii nu vor fi lăsaţi să înainteze în Siberia.

O serie de fapte învederează aceste speculaţiuni: tratativele dela Washington s'au învârtit mai mult în jurul sumei, pe care Statele Unite o poate avansa imediat Sovietelor şi s'a obţinut o promisiune pentru 300 milioane dollari, — în natură; noul ambasador sovietic pe lângă Casa Albă, Alexandru Antonovici Troianowski, a fost cinci ani ambasador la Tokio.

Informaţiuni precise spun că la graniţa siberiană, pentru primăvara anului 1934, intenţiunea statului major niponez fiind să împingă hotarul sferei de influenţă japoneză, până la lacui Baical. Aceleaş surse afirmă că ruşii ar masa trupe în Siberia şi că tot şirul de pacte de neagresiune, pe graniţa vestică europeană au fost determinate de nevoia de a putea dispune de o mai mare masă de trupe, în apropiatul conflict armat ruso-japonez.

Sub rosa, americanii nădăjduesc că acest conflict va izbucni cât mai curând: *primo*, pentru că vor avea posibilitatea să furnizeze pe faţă şi pe sub mână, pe ambii beligeranţi şi *secundo*, pentrucă dintr'un asemenea conflict japonezii vor eşi epuizaţi pentru multă vreme şi deci vor înceta de a mai fi un pericol pentru interesele americane din Pacific.

MILIONARI AMERICANI... COMUNIŞTI ŞI ICRELE NEGRE

Eroii acestor negocieri diplomatice internaţionale sunt doi relativ necunoscuţi. Din partea Statelor Unite, creditul se cuvine noului ambasador la Moscova, William Christian Bullit, un milionar american cu convingeri comuniste (cea de a doua soţie a sa a fost văduva eroului comunist John Reed, înmormântat la Kremlin), care încă din 1919 ceruse recunoaşterea lui Lenin. Bullit a făcut parte din delegaţiunea americană la conferinţa păcii. Mai târziu dând în vileag din secretele tratativelor dintre „cei patru" a contribuit la repudierea preşedintelui Wilson, de către Senatul american. Un entuziast sprijinitor al d-lui Roosevelt în alegerile presidenţiale a fost numit apoi ca expert la conferinţa economică dela Londra, iar zilele aceştea ridicat la rangul de ambasador. Eroul sovietelor este propagandistul comunist Boris Swirski, care în ultimii ani a fost tolerat să menţină în Washington un aşa zis „biurou de informaţiuni". Fostul membru al O. G. P. U.-ului, Agabekow, destul de bine cunoscut în România, destăinueşte în memoriile sale, că una din ocupaţiile lui Swirski era să fure telegramele cifrate ale legaţiunilor şi ambasadelor din Washington. Mai putin norocos decât d. Bullitt, Swirski a fost numit numai consilier al nouei ambasade sovietice din Statele Unite şi în această calitate va putea intra, în frac, pe uşa din faţă a ambasadelor, ale căror cancelarii le călca noaptea intrând prin fereastră. Oricum Boris Swirski merită toată admiraţia pentru că a reuşit să creieze în presa americană ostilă mai înainte, sentimente de prietenie pentru regimul comunist. Graţie lui, înainte chiar de recunoaşterea oficială a sovietelor, piaţa americană fusese inundată cu marfa rusească, începând cu timbre poştale pentru colecţionari (un dollar seria de 10 bucăţele de hârtie prost imprimate) până la icrele negre moi, purtând eticheta de „Caviar imperial Romanoff" (de fapt icre de crap sărate şi colorate artificial negru, a 32 dollari kilogramul).

Anticipând asupra acestor negocieri am avut şi noi eroul nostru, care a bine meritat de la patrie şi despre a cărui activitate meritorie nu vom putea vorbi, decât atunci, când indiscreţiunile noastre nu vor influenţa în niciun fel, atitudinea guvernului nostru faţă de Rusia Sovietică.

Până acum, din cele trei continente americane de Nord, central şi de Sud, numai Uruguay recunoscuse Rusia. Mexicanii reluaseră relaţiunile, însă le-au rupt mai apoi, acuzând Sovietele, că utilizau ambasada lor, ca un centru de propagandă comunistă. Statele Unite sunt a doua ţară din acest emisfer, care întinde o mână prietenească Moscovei.

INFLAŢIA ŞI APĂRĂTORII DOLARULUI

Inflaţiunea, deşi aparent s'ar putea crede că priveşte numai interesele interne ale Statelor-Unite, de fapt are o repercusiune asupra întregei pieţe mondiale. Până mai acum câtva timp dolarul era singura monedă forte şi stabilă, în care toată lumea avea încredere. Astăzi dolarul a scoborât la nivelul mărcilor germane de odinioară şi valoarea lui a devenit şi mai relativă, cu cât un singur om şi-a asigurat răspunderea de a-i determina greutatea.

Statele Unite sunt astăzi împărţite în două mari tabere: inflaţioniştii şi apărătorii dolarului forte. Prezenţa în fruntea Trezoreriei a d-lui Woodin fusese o garanţie că America nu va părăsi *gold-standard*-ul şi că respectabilitatea dolarului nu va fi atinsă. Subsecretarul său de Stat Dean Achson şi consilierul său technic, Profesorul Sprague, ambii erau contra inflaţiunei. Insă d. Woodin a început să se „îmbolnăvească" prea des, Dean Acheson şi Sprague au demisionat şi trezoreria este în mâna infaţionîştilor. D. Woodin continuă, — *pro forma* — să fie secretarul Trezoreriei, însă lumea înţelege că d. Roosevelt este, de fapt, ministru de finanţe (precum este ministru de externe, secretarul respectiv, d. Hull călătorind mai mult). Dolarul american este în mâna şi la discreţia d-lor Henry Morgenthau Jr., instalat subsecretar de Stat la trezorerie şi a noului său consilier technic, prof. George Frederick Warren, prietenul fermierilor şi al arhi-inflaţionistului Thomas, senatorul din Oklahoma.

Astfel, s'a pus capăt revoltei fermierilor, care începuse cu mişcări izolate şi violente (ca acelea din California) oamenii inflaţiunei având pentru un moment cuvântul şi dreptul de a „experimenta".

Am întrebuinţat semnele citărei, pentru că preşedintele Roosevelt în adresa sa inaugurală a spus că nu vine cu un program definit, ci va „experimenta" rând pe rând, pentru fiecare problemă diferite soluţiuni, până va găsi pe cea mai apropiată. Pe această temă este violent atacat de apărătorii dolarului; iar mulţimea îi acordă credit, până la proba contrarie.

Ne găsim în plin proces de inflaţiune. Preţurile cresc; capitalurile fug peste hotare, — atât timp cât pot să fugă; iar unii oameni, mai simpli şi mai săraci, cumpără orice poate avea un caracter de stabilitate în valoare. Case nu se pot face în 24 ore, aşa că toată lumea îşi vopseşte locuinţa, sau casa de raport (pentru a-i mări rentabilitatea) şi nu cu var, ci cu straturi groase de ulei. Importatorii se tem să execute plăţile ce au de făcut, sperând în o urcare a dolarului. Comerţul extern se apropie de un punct mort. Două cuvinte pot descri întreaga siutuaţiune: *completa dezorientare*.

REGIMUL UMED

Mi-a fost dat să văd în 1919, intrarea legală, în vigoare a regimului sec, *prohibiţiunea*, precum am trăit să văd reintoarcerea regimului umed, respingerea celui de al XVIII-lea amendament al constituţiunei americane, fapt numit în scurt *the repeal*.

Ambele evenimente au fost salutate prin excesive bachanale, ca să nu le numesc orgii. La 1919 lumea a invadat barurile şi prăvăliile de vinuri, ducând acasă tot cât puteau purta în braţe, în cutii, în roabe, pentru a pune la adăpostul „domiciliului inviolabil" o cantitate mai mare, sau mai mică de alcool.

Au urmat apoi anii tragici ai prohibiţiunei cu întregul cortegiu de calamităţi, culminat de activitatea *bootleger*-ilor şi *racketeer*-ilor. Un aspect al prohibiţiunei, de care s'a vorbit mai puţin, a fost azvârlirea tineretului în braţele beţiei de „gin", din spirit de contrarietate şi aventură. O industrie complexă şi nouă se creiase pentru a fabrica sticle portative de buzunar şi toată parnafernalia distilerilor personale, pentru confecţionarea alcoolului numit *„bath tub gin"*.

Localurile, odinioară legale, pentru desfacerea băuturilor s'au refugiat în cele mai imposibile locuri: pimniţe, grajduri, magazii, întronându-se regimul cârciumei clandestine, *speakeasy*-ul, New-Yorkul singur avea peste 55.000 baruri nelegale.

Prohibiţiunea a murit. Formele legale, actul de deces nu a fost încă semnat. Ultima lovitură de cuţit i-a fost dată şi în acea zi am văzut lumea, ca şi la 1919, într'o frenatică goană după băuturi. Prăvăliile de vinuri au reapărut. Poţi avea ce vrei şi cât vrei, cu condiţiunea să ai cu ce plăti: şampania franceză veritabilă 6 dollari (depreciaţi) sticla, şampanie de California, 3 dollari; vinuri importate, în medie 2.50 dollari sticla, americane 1 dollar.

Ca şi cum nu ar fi învăţat lecţiunea supra-producţiunei, fabricanţii au inundat prăvăliile cu tot felul de articole, cari pot construi echipamentul unui băutor de rasă: pahare de toate formele şi mărimile, baruri portative, damigene, sticle, un arsenal pentru ingurgitarea alcoolului.

BANDITISMUL

Bootleger-ii rămăsi fără profesie au invadat alte câmpuri de activitate, din care cel mai dramatic este acel al răpirilor — *kidnapping*. Nu este un gen de crimă nou, însă foştii traficanţi de alcool, îl practică utilizând cele mai draconice mijloace. Contracaraţi pentru scurta vreme şi unii prinşi, în baza informaţiunilor date de victime aceşti demoni ai civilizaţiunei americane au adoptat un nou sistem: după ce îşi capătă suma reclamată, ucid pe acel răpit. O asemenea crimă a fost comisă la San Jose, unde fiul unui milionar, deţinut pentru 40.000 dollari, a fost aruncat de viu şi cu greutăţi atârnate de gât, în golful San Franciscului.

C. E. C.

O instituţie naţională în plină ascensiune

In criza financiară cea mai cumplită, într'o depresiune a preţurilor cum nu s'a văzut vre-odată, într'o debandadă completă a instituţiilor bancare, când lumea-şi pierduse orice încredere într'o revenire a unor vremuri mai bune, către sfârşitul anului 1930, se desprinde, pe baza legii, din Casa de Depuneri şi Consemnaţiuni, Cassa generală de Economii, azi Cassa Naţională de Economii şi Cecuri Poştale, prescurtat C. E. C., care în curând trebuia şi avea să devină o instituţiune puternică de economie şi credit şi 'n care publicul avea să-şi pună toată încrederea pentru ca să poată păstra cu toată siguranţa agonisirea unei munci trudite.

50 de ani a stat această instituţie în penumbră celeilalte surori mai mari, Casa de Depuneri şi 50 de ani a fost ţinută să nu-şi poată lua sborul ca instituţiune independentă, pentru ca să ajungă la desvoltarea pe care a luat-o similarele ei din ţările mai înaintate ale occidentului.

Aşa se explică numai cum, într'un interval aşa lung de timp, după 50 ani de funcţionare, abia ajunsese în August 1930 la un capital al depunerilor cu tot cu fondul de rezervă de abia lei 250.000.000, fiind în urma chiar a ţărilor mai mici înconjurătoare, cum sunt Casele similare din Bulgaria cari pe acea vreme aveau peste 1.000.000.000 leva capital.

Dela 1 Ianuarie 1931 până la Decembrie 1933, deci într'un interval de 3 ani numai, prin propaganda cât mai intensă a desvoltării spiritului de economie în masele populare, prin chibzuita întrebuinţare a banului micilor economii, prin puternica organizare şi prin mecanizarea contabilităţii, prin concursul necondiţionat al Regiei Autonome P. T. T., Cassa a luat o desvoltare pe care dintru început poate că nu au putut-o aidoma bănui conducătorii.

Astăzi am ajuns la un capital al depunerilor de peste 1 miliard 300.000.000 lei.

De 3 luni am pus în funcţiune la această Cassă şi serviciul de Cecuri Poştale şi astăzi am ajuns aşa de departe şi cu aceste operaţiuni, că avem zilnic circulaţiuni de numerar neînchipuite; avem peste 1100 de Conturi curente cu Cecuri Poştale şi sunt zile când se rulează numai la cecuri 120.000.000 lei cu peste 2500 operaţiuni contabile.

Plasamentul capitalului depunerilor este absolut sigur şi garantat iar conducerea Cassei s'a păstrat strict în nişte limite, care ne dau toată garanţia de soliditate şi de lichiditate. Un procent de 25% este plasat conform legii în efecte de Stat, 25—30% este plasat în împrumuturi lichidabile în maximum 3—6 luni, 25% în împrumutri pe fermene lungi de 1—5 ani instituţiunilor de Stat, comunelor şi judeţelor şi 20% este păstrat în permanenţă numerar. Astăzi Cassa are numerar disponibil, la depuneri pe librete şi la cecuri, peste 400.000.000 lei numerar.

Ce serviciu imens a adus instituţia aceasta celor care având economii le ţineau ascunse pe fundul lăzilor, ori la ciorap, fără de nici un folos dar şi expuse furturilor cu viaţa în pericol, ori distrugerilor sau iroselii prin cheltueli nesăbuite!

Ce foloase au fost trase de economia naţională, care prin mişlocirea acestei instituţii, scoţând la lumină capitalurile ascunse le-a făcut producătoare de venit posesorilor micilor sau marilor economii, căci le-a dat o dobândă de 4½% pe an scutite fiind aceste venituri de orice impozite. Lumea să ia aminte că la această Cassă îşi poate pune cu toată încrederea banul economisit, iar negustorii, industriaşii, plugarii şi în genere oricare cetăţean, poate folosi în relaţiile de afaceri operaţiunile de cekuri şi viramente poştale ca un mijloc rapid şi foarte eftin a circulaţiunii banului.

Dar mai ales cât au folosit instituţiile, întreprinderile şi toţi acei cari au fost ajutaţi cu împrumuturi de către Cassa Naţională de Economii şi Cecuri Poştale! S'au ridicat ca din pământ clădiri pentru instituţii de cultură, drumuri, îmbunătăţiri la calea ferată, canalizări şi aduceri de apă potabilă în oraşe, etc., toate pentru folosul obştesc, contribuind să înflorească şi bugetul Statului şi al instituţiunilor cărora li s'au acordat astfel de împrumuturi!

Desvoltarea la care a ajuns Cassa Naţională de Economii şi Cecuri Poştale o desemnează ca o instituţie de mare viitor, păstrându-şi bine înţeles caracterul de independenţă şi prevăd mai cu seamă o mărire nebănuită a operaţiunilor de cecuri poştale, dar nici depunerile de economii nu vor putea decât mereu să crească, pentru că Statul le garantează, iar conducerea Cassei să-şi păstreze cu sfinţenie drumul trasat în ceeace priveşte lichiditatea.

Suntem în plin progres. Totuşi mă gândesc ce departe suntem de ţările în care spiritul de economie a fost cu metodă şi sistematic cultivat! Casa de Economie şi Cecuri din Franţa s'a ridicat la un total al operaţiunilor de 86 miliarde 700.000.000 franci francezi, ceiace reprezintă în lei un capital de peste 500.000.000.000 lei. Totuşi cu răbdare, cu metodă, cu chibzuinţă şi cumpătenie în mânuirea banului micilor economii, vom progresa şi noi an de an, pentru că deşi românul are renumele de risipitor, el totuşi poate fi făcut ca să strângă bani albi pentru zile negre.

NOTE DE DRUM

SEGOVIA

— Minunatul palat „La Granja" —

După cum am scris şi în alte rânduri, Spania, ţara soarelui, atrage cu un farmec inepuizabil. Ea are colţuri minunate, ţinuturi renumite, oraşe cu un trecut glorios şi artistic; este o ţară de încântare în care muzica ocupă un rol de seamă.

Am pomenit de multe ori de Castilia, unul din vechile regate ale Spaniei, am descris capitala ei, apoi alte oraşe cu renume mondial, cum sunt Burgos şi Toledo, şi chiar într'un articol publicat înainte de sărbători am vorbit despre Avila. Nu pot trece, însă, cu vederea Segovia, oraşul cel mai tipic al Castiliei.

Situat la o mică distanţă de Madrid, Segovia nu şi-a pierdut de loc aerul tipic şi tradiţional. Primitor şi simpatic la înfăţişare, oraşul îşi păstrează nobila severitate a marilor seniori, îndulcită de frumuseţea momentelor sale aurite de soare.

Oraşul este îmbrăţişat ca de două braţe, de apele Erasma şi Clamores, iar la confluenţa lor se înalţă pe o stâncă graţiosul „Alcazar", frumoasă evocarea a acestui pământ numit Castilia.

„Alcazar"-ul este amintirea luptelor continue pentru menţinerea civilizaţiei creştine.

De altfel Segovia întreagă poartă urmele acestor lupte.

Epoca, însă, de splendoare a Segovei a fost evul mediu, când s'a ridicat în acest oraş un număr considerabil de biserici în stilul roman, printre cari se poate număra biserica „Vera Cruz", apoi templul „San Milan" şi mânăstirea dominicanilor de „Santa Cruz".

Războaiele „comuneros" au fost cauza distrugerei catedralei oraşului; actuala a fost începută în timpul Renaşterei spaniole şi făcută în stilul gotic. Clopotniţa actualei catedrale este identică cu aceea a vechei catedrale distrusă în războaele „comuneros".

Mânăstirea dominicanilor de Santa Cruz, despre care am vorbit mai sus, este un edificiu de artă religioasă, dintre cele mai interesante; un frumos model de artă din timpul regilor catolici, prima mânăstire spaniolă fondată de Santo Domingo de Guzman, care a trăit şi s'a pocăit acolo.

Ca şi arhitectura religioasă arhitectura laică din Spania este bogată în opere artistice. Spre sfârşitul evului mediu palatele şi locuinţele marilor seniori se înmulţesc. Este de remarcat „Casa de los Picos", denumită astfel din cauza ornamentelor faţadei sale în forme ascuţite.

Alcazarul datează din a doua jumătate a evului mediu şi are aparenţa unui mare castel gotic, în special „Torre del Homenaje" şi marea „Crujia de Honor", cari sunt cele mai vechi.

Dar dintre toate monumentele de seamă ale Segoviei, cel mai celebru este, fără îndoială, frumosul apeduct roman, care este, nu numai cel mai bine conservat din Spania, dar şi una din operele cele mai importante ale lumii trecute.

Apeductul leagă două coline destul de îndepărtate una de alta şi are vre'o 150 arcuri, pe o lungime de aproape 900 metri. Cam de 30 metri înălţime. Apeductul este o operă sobră, din piatră de construcţie, netencuit şi ansamblul său îţi lasă impresia marei puteri care l'a creat.

Segovia are ca şi Parisul un „Versailles", — San Ildefonso — sau cum i se mai spune „La Granja"; un palat care se înalţă ca în poveşti, între grădini şi fântâni.

„La Granja" se datoreşte primului Bourbon spaniol, regele Filip al V-lea. Dar istoria lui se găseşte cu mulţi ani înainte când un prinţ de Asturia, Henri IV-lea construi aci o căsuţă şi o sihăstrie gloriosului arhiepiscop San Ildefenso (Sfântul Alfons).

Mai târziu regii catolici dădură căsuţa călugărilor cu numele de „La Granja". Şi tocmai Filip al V-lea a fost acela care o transformă în reşedinţă regală.

Palatul dela „La Granja" este un edificiu măreţ dreptunghiular, cu două aripi şi alături de biserica „La Colegiata" face frumuseţea ţinutului. Dar adevărata minune dela „La Granja" sunt grădinile, în care se pot admira două aspecte cu totul diferite; de-o parte frumuseţea puţin sălbatică a acestor locuri şi de alta, delicateţea şi armonia grădinilor clasice franceze. Aceste grădini se impart în două: grădinile de sus necultivate, unde se cresc căprioare şi fasani şi grădinile de jos cultivate. Grădinile n'au fost terminate decât după moartea lui Filip V-lea, iar de atunci încoace nu s'a făcut altceva decât s'au conservat.

După grădini, „La Granja" are fântâni admirabile şi celebre prin graţia cu care aruncă apa.

Mihai Tican

Nenorocirea din staţia Nicolina (Iaşi)

Iaşi, 1 Ianuarie.

In staţia Nicolina aşteptau pe o linie de garaj sosirea trenului de Bucureşti, d-nii dr. Bulău, inspector regional al serviciului sanitar, avocat Andrieş şi tânărul Mihail Patricki, elev al şcoalei de aviaţie din Bucureşti.

La un moment dat şi-a făcut apariţia pe linia pe care staţionau cele trei persoane, o locomotivă izolată, care manevra.

D-nii dr. Bulău şi avocat Andrieş au avut timp să se ferească din calea locomotivei, scăpând de primejdie.

Tânărul Patricki însă a fost surprins de maşină şi a fost grav rănit.

Cu salvarea, rănitul a fost transportat la spitalul „Sf. Spiridon", unde d. dr. Lucinescu a făcut rănitului o intervenţie chirurgicală.

—oxo—

Bibliografii

— A apărut: „Parlamentul Românesc" nr. 130, 31 Decembrie 1933, cu următorul sumar: 1934 de N. R. A.; Parlament şi parlamentarism de I. D. Suchianu; Partid naţional-evreesc? de Ion Hâncu; Revizionismul; Bilanţul unei guvernări de T. Miron; Votul ţării; Pro Ucraina de dr. I. Bour; „Prinţii" noştri de Alex. Topliceanu; Cronica politică, etc. Caricaturi de A. Dragoş şi Nicol.

— A apărut nr. 1 al revistei „România Medicală" cu următorul sumar: prof. dr. Anza Jianu, doc. dr. Teodorescu şi C. Criveanu: Artropatiile hemofilitice; doc. dr. D. Hagiescu: Se poate vorbi de terapeutica de recalcificare în tuberculoza pulmonară? Necesitatea de adaptare a terapeuticei calcice la noulle concepţiuni; dr. M. Plătăreanu şi dr. Negrescu: Consideraţiuni asupra turburărilor senzitivo-motorii spinale, după rachianestezie; dr. Achil Dimitriu: Contracturi tetaniforme după rahianestezie; prof. dr. Cantacuzino: Schiţa unei profilaxii ştiinţifice a tuberculozei; dr. Dimitrie Ionescu: Institutul dr. Victor Babeş; Note şi informaţiuni, bibliografii, revista cărţilor, etc.

— Noul volum al distinsului prozator Ion Dongorozi este intitulat: „Belfer îndrăgostit". Volumul e editat de „Scrisul Românesc" din Craiova.

— „Clasa VII-a" de Marta Rădulescu. Ediţia III-a la „Cugetarea".

Cadou de Anul Nou pentru abonaţii Universului

Deoarece mulţi din cititori nu s'au putut abona până la 1 Ianuarie aşa cum s'a publicat, aducem la cunoştinţa tuturor că şi acei cari vor face abonamente în cursul acestei săptămâni, adică până la 7 Ianuarie, vor beneficia de avantajele acordate până azi, astfel:

Toţi cetitorii cari se vor abona la ziarul „UNIVERSUL", trimiţând Societăţii de Asigurări Generale „FRANCO-ROMANA" Bucureşti, calea Griviţei, lei 103, vor primi:

Poliţa de asigurare în valoare de lei 20.000, cu începutul 1 Ianuarie 1934, cu 4 rate gratuite (1-a, a 4-a, a 7-a şi a 10-a) şi 8 numere de premii, chitanţa cu rata plătită pe luna Februarie 1934 şi

— MEDALIA JUBILIARA de 50 ani în serviciul neamului a ziarului „UNIVERSUL".

— Un BLOK-NOTES şi un frumos CALENDAR DE BIUROU.

Abonaţii, în aceste condiţiuni vor lua parte la tragerea special organizată pentru ei în ziua de

31 IANUARIE 1934

precum şi la tragerea din ziua de

28 FEBRUARIE 1934

realizând o economie de lei 472 (valoarea celor 4 rate gratuite), economie care întrece costul abonamentului pe 6 luni la „UNIVERSUL" şi pot avea şansa a încasa chiar dela prima tragere, valoarea poliţei sau a unuia din cele

20 PREMII

ce se vor trage special pentru ei.

*

In afară de aceste avantagii abonaţii vor mai primi şi unul din obiectele arătate mai jos, furnizate de RENUMITUL DEPOZIT ARGINTARIA PFORZHEIM, cu specialitate în tacâmuri, din Bucureşti, strada Colţei 6;

Abonaţii pe 6 luni vor primi unul din obiectele următoare:

6 linguriţe aurite pentru tort, dulceaţă sau îngheţată;

1 coşuleţ pentru pâine, nichelat; sau

4 port tacâmuri argintate.

Abonaţii pe 12 luni vor primi:

6 linguriţe de cafea aurite cizelate în cutie capitonată sau câte două din obiectele arătate la abonaţii pe 6 luni.

Aceste obiecte sunt expuse în vitrina ziarului „Universul".

Imediat ce se va primi suma, se va expedia obiectul şi poliţa prin poştă, de soc. Franco-Română.

Abonaţii din Capitală vor ridica obiectele direct dela ghişeu, odată cu plata abonamentului şi a ratei de asigurare.

Preţul abonamentului este Lei 750 pentru 12 luni
„ 380 „ 6 „

Grăbiţi-vă şi faceţi abonamentul.

„Universul" poartă noroc abonaţilor şi cititorilor săi.